

คำพิพากษาศาลฎีกาที่ 1044/2527

นายหัสชัย แจ่มจรัสโจทก์ องค์การขนส่งมวลชนกรุงเทพจำเลย

กฎหมายที่เกี่ยวข้อง พ.ร.บ.จัดตั้งศาลแรงงานและวิธีพิจารณาคดีแรงงาน พ.ศ. 2522 มาตรา 49,

พ.ร.บ.จัดตั้งศาลแรงงานและวิธีพิจารณาคดีแรงงาน พ.ศ. 2522 มาตรา 54

ย่อ / หลักกฎหมาย

กำหนดเวลาทำงานของโจทก์ซึ่งเป็นยามรักษาการณ์นั้นหัวหน้างานได้จัดทำตารางการเข้าทำงานล่วงหน้าไว้เป็นรายวันประจำเดือนเพื่อให้บรรดายามรักษาการณ์ได้รู้กำหนดเวลาที่จะต้องปฏิบัติหน้าที่และเพื่อความสะดวกของผู้บังคับบัญชาเองที่ไม่ต้องกำหนดเวลาอย่างกะทันหันโดยที่โจทก์และยามรักษาการณ์ไม่อาจทราบได้ทันกำหนดเท่านั้นยังถือไม่ได้ว่าเป็นการที่สั่งให้โจทก์กระทำการอย่างหนึ่งอย่างใดและเมื่อโจทก์ไม่ปฏิบัติตามเป็นการขัดคำสั่งหรือหลีกเลี่ยงไม่ปฏิบัติตามคำสั่งของผู้บังคับบัญชาพฤติการณ์ของโจทก์ที่ไม่ไปเข้าเวรยามตามกำหนดเวลาเป็นเพียงการขาดงานเท่านั้นทั้งจำเลยเองได้แจ้งในบัญชีพนักงานลงชื่อและเวลาทำงานว่าโจทก์ขาดงานจึงมิใช่เป็นเรื่องโจทก์ละทิ้งหน้าที่ไปเล่นการพนันในเวลาปฏิบัติหน้าที่อันเป็นการผิดระเบียบการทำงานของจำเลยส่วนการที่โจทก์เล่นการพนันนอกสถานที่ทำการของจำเลยมิใช่เป็นการเล่นในเวลาปฏิบัติหน้าที่ ไม่ทำให้จำเลยเสียหายลักษณะการกระทำของโจทก์ยังถือไม่ได้ว่าประพฤติด้อย่างร้ายแรงการกระทำของโจทก์ยังไม่เป็นความผิดตามข้อบังคับหรือคำสั่งของจำเลยอันจะเป็นเหตุให้จำเลยไล่โจทก์ออกจากงานได้ ข้อที่จำเลยอุทธรณ์ว่าศาลแรงงานกลางพิพากษาคำเบิกความของพยานรวบรัดเกินไปเป็นการโต้แย้งดุลพินิจในการรับฟังพยานหลักฐานของศาลแรงงานกลางเป็นอุทธรณ์ในปัญหาข้อเท็จจริงศาลฎีการับวินิจฉัยให้ไม่ได้ การวินิจฉัยและพิพากษาคดีแรงงานนั้นมิได้มีกฎหมายบัญญัติให้ศาลจำต้องอ้างกฎหมายที่ยกขึ้นเป็นหลักในการวินิจฉัยและพิพากษาคดีอย่างชัดแจ้งเมื่อศาลเห็นว่าฟ้องโจทก์ชอบด้วยกฎหมายและมีสิทธิตามที่เรียกร้องและขอให้ศาลบังคับเอาแก่จำเลยได้ไม่ว่าด้วยเหตุฉุกเฉินมีสิทธิตามสัญญาหรือกฎหมายศาลย่อมวินิจฉัยและพิพากษาให้จำเลยปฏิบัติตามข้อเรียกร้องของโจทก์ได้โดยเพียงแต่กล่าวว่าโจทก์มีสิทธิอย่างไรอันมีผลเป็นการผูกพันให้จำเลยต้องปฏิบัติตามที่โจทก์เรียกร้องเท่านั้นหาจำเป็นต้องอ้างตัวบทกฎหมายที่เป็นกำเนิดแห่งสิทธิของโจทก์ไม่

คำพิพากษา

โจทก์ฟ้องว่าจำเลยจ้างโจทก์เป็นลูกจ้างประจำ ครึ่งสุดท้ายได้ค่าจ้างเดือนละ 2,000 บาท ค่าครองชีพเดือนละ 400 บาท ต่อมาจำเลยได้มีคำสั่งเลิกจ้างโจทก์ โดยกล่าวหาว่าโจทก์เล่นการพนันในขณะปฏิบัติหน้าที่ เป็นการกระทำผิดวินัยซึ่งมีโทษตามข้อบังคับขององค์การขนส่งมวลชนกรุงเทพ ความจริงขณะที่โจทก์เล่นการพนันมิได้อยู่ระหว่างปฏิบัติหน้าที่ เพราะวันดังกล่าวโจทก์มิได้มาทำงานและเป็นการเล่นนอกสถานที่ทำงาน การที่จำเลยเลิกจ้างโจทก์ไม่ชอบด้วยข้อบังคับองค์การขนส่งมวลชนกรุงเทพและหนังสือที่ ขสมก.บ(จ)227/2524 ลงวันที่ 25 พฤศจิกายน 2524 เรื่องระดับการลงโทษทางวินัยและพนักงานลูกจ้างเล่นการพนัน ซึ่งถือเป็นข้อตกลงเกี่ยวกับสภาพการจ้าง และได้กำหนดโทษที่จำเลยจะลงแก่โจทก์ได้ไม่เกินลดขั้นเงินเดือน จึงเป็นการเลิกจ้างที่ไม่เป็นธรรมทำให้โจทก์เสียหาย ขอให้บังคับจำเลยรับโจทก์กลับเข้าทำงานใน

ตำแหน่งอัตราค่าจ้างไม่ต่ำกว่าเดิม เสมือนหนึ่งไม่มีการเลิกจ้าง และให้จ่ายค่าเสียหายเดือนละ 2,400 บาทนับแต่วันเลิกจ้างจนกว่าจะรับโจทก์กลับเข้าทำงานจำเลยให้การว่า เหตุที่จำเลยเลิกจ้างโจทก์เพราะโจทก์เป็นยามรักษาการณ์ซึ่งต้องมาปฏิบัติหน้าที่ตามตารางการทำงานที่ผู้บังคับบัญชาของโจทก์สั่งการและโจทก์ทราบล่วงหน้าแล้ว แต่เมื่อโจทก์เดินทางมาถึงที่ทำการของจำเลยกลับแวะเข้าไปในร้านค้าและร่วมเล่นการพนันกับพวกอยู่ห่างที่ทำการของจำเลย ซึ่งเป็นบริเวณที่โจทก์จะต้องอยู่ยามเพียง 50 เมตร โจทก์ถูกตำรวจจับและถูกดำเนินคดีฐานเล่นการพนัน ศาลพิพากษาปรับโจทก์ จำเลยจึงถือว่าโจทก์ละทิ้งหน้าที่ไปเล่นการพนันในเวลาปฏิบัติหน้าที่เป็นการจงใจฝ่าฝืนไม่ปฏิบัติตามคำสั่งของผู้บังคับบัญชาซึ่งสั่งในหน้าที่โดยชอบด้วยกฎหมายและระเบียบขององค์การขนส่งมวลชนกรุงเทพ ว่าด้วยยามรักษาการณ์ พ.ศ. 2523 และเป็นการประพฤติชั่วอย่างร้ายแรงตามข้อบังคับองค์การขนส่งมวลชนกรุงเทพ ว่าด้วยวินัยพนักงาน ฯลฯ และบันทึกของฝ่ายบริหาร ที่ ขสมก.บ(ว) 227/2525 เรื่อง ระดับการลงโทษทางวินัย และพนักงานลูกจ้างเล่นการพนัน ซึ่งมีโทษถึงไล่ออก การเลิกจ้างของโจทก์จึงชอบด้วยระเบียบข้อบังคับของจำเลย มิใช่เป็นการเลิกจ้างที่ไม่เป็นธรรม ระหว่างที่โจทก์ทำงานกับจำเลย โจทก์มีหนี้ผูกพันที่เกี่ยวกับการทำงานและรับสภาพหนี้ไว้กับจำเลย หากจำเลยต้องจ่ายเงินใด ๆ แก่โจทก์แล้ว จำเลยขอหักหนี้สินที่โจทก์ผูกพันดังกล่าวด้วยศาลแรงงานกลางพิพากษาให้จำเลยรับโจทก์กลับเข้าทำงานในตำแหน่ง อัตราค่าจ้างไม่ต่ำกว่าเดิม กับให้จำเลยใช้ค่าเสียหายเป็นรายเดือนนับแต่วันเลิกจ้างจนกว่าจะรับโจทก์กลับเข้าทำงานตามเดิมจำเลยอุทธรณ์ต่อศาลฎีกา ศาลฎีกาแผนกคดีแรงงานวินิจฉัยว่า โจทก์เป็นยามรักษาการณ์กำหนดเวลาทำงานของโจทก์นั้น หัวหน้างานได้จัดทำตารางการเข้าทำงานล่วงหน้าไว้เป็นรายวันประจำเดือนเป็นเรื่องและผู้บังคับบัญชาของโจทก์กำหนดเวลาทำงานไว้ล่วงหน้าเพื่อให้บรรดายามรักษาการณ์ได้รู้กำหนดเวลาที่จะต้องปฏิบัติหน้าที่ และเพื่อความสะดวกของผู้บังคับบัญชาเองที่ไม่ต้องกำหนดเวลาอย่างกะทันหันโดยที่โจทก์และยามรักษาการณ์ไม่อาจทราบได้ทันกำหนดเท่านั้น ยังถือไม่ได้ว่าเป็นการที่สั่งให้โจทก์กระทำการอย่างหนึ่งอย่างใด และเมื่อโจทก์ไม่ปฏิบัติตามเป็นการขัดคำสั่งหรือหลีกเลี่ยงไม่ปฏิบัติตามคำสั่งของผู้บังคับบัญชาพฤติการณ์ของโจทก์ที่ไม่ไปเข้าเวรยามตามกำหนดเวลาเป็นเพียงการขาดงานเท่านั้น ทั้งจำเลยเองได้แจ้งในบัญชีพนักงานลงชื่อและเวลาทำงานว่าโจทก์ขาดงาน จึงมิใช่เป็นเรื่องโจทก์ละทิ้งหน้าที่ไปเล่นการพนันในเวลาปฏิบัติหน้าที่อันเป็นการผิดระเบียบการทำงานของจำเลย การที่โจทก์เล่นการพนันนอกสถานที่ทำการของจำเลยมิใช่เป็นการเล่นในเวลาปฏิบัติหน้าที่ ไม่ทำให้จำเลยเสียหายลักษณะการกระทำของโจทก์ยังถือไม่ได้ว่าประพฤติชั่วอย่างร้ายแรง การกระทำของโจทก์ยังไม่เป็นความผิดตามข้อบังคับหรือคำสั่งของจำเลย อันจะเป็นเหตุให้จำเลยไล่ออกจากงานได้อุทธรณ์ของจำเลยซึ่งเป็นการโต้เถียงข้อเท็จจริงที่ศาลแรงงานกลางฟังมา และข้อที่อุทธรณ์ว่าศาลแรงงานกลางพิจารณาคำเบิกความของพยานรวบรวมเกินไปเป็นการโต้เถียงดุลพินิจในการรับฟังพยานหลักฐานของศาลแรงงานกลาง เป็นอุทธรณ์ในปัญหาข้อเท็จจริง ศาลฎีกาจึงวินิจฉัยให้ไม่ได้ปัญหาที่จำเลยอุทธรณ์ว่าศาลแรงงานกลางวินิจฉัยว่าจำเลยเลิกจ้างโจทก์โดยไม่ชอบ ให้รับโจทก์กลับเข้าทำงานและให้จ่ายค่าเสียหายให้แก่โจทก์มิได้อ้างข้อกฎหมายใด ๆ ให้จำเลยเห็นโดยชัดแจ้ง ถึงอำนาจที่จะให้จำเลยต้องปฏิบัติตามคำพิพากษาดังกล่าวนั้นเห็นว่า การวินิจฉัยและพิพากษาคดีแรงงานนั้น มิได้มีการกฎหมายบัญญัติให้ศาลจำต้องอ้างกฎหมายที่ยกขึ้นเป็นหลักในการวินิจฉัยและพิพากษาคดีอย่างชัดแจ้งเมื่อศาลเห็นว่าฟ้องโจทก์ชอบด้วยกฎหมายและมีสิทธิตามที่เรียกร้องขอให้ศาลบังคับเอาแก่

จำเลยได้ไม่ว่าด้วยเหตุถูกละเมิด มีสิทธิตามสัญญาหรือกฎหมาย ศาลย่อมวินิจฉัยและพิพากษาให้
จำเลยปฏิบัติตามข้อเรียกร้องของโจทก์ได้โดยเพียงแต่กล่าวว่าโจทก์มีสิทธิอย่างไรอันมีผลเป็นการ
ผูกพันให้จำเลยต้องปฏิบัติตามที่โจทก์เรียกร้องเท่านั้น หากจำเป็นต้องอ้างตัวบทกฎหมายที่เป็น
กำเนิดแห่งสิทธิของโจทก์ไม่พิพากษายืน

องค์คณะ

ไพศาล สว่างเนตร · ขจร หะวานนท์ · วรา ไวยหงษ์

ข้อความคำพิพากษาเป็นของศาลฎีกา · ที่มาของข้อมูล: deka.supremecourt.or.th · <https://www.thaideka.online/deka/1044/2527>